

РЕШЕНИЕ

№ 4269

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 87 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА

при участието на секретаря ИЛИАНА Б. ВАКРИЛОВА
като разглежда докладваното от ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА Гражданско дело № 20221110109943 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ.

Ищецът ... твърди, че на 09.08.2020 г. на , е реализирано ПТП с участието на лек автомобил „....”, с рег. № ..., и лек автомобил „....”, с рег. №, като съгласно съставения Протокол за ПТП виновен за ПТП е водачът на „....”, с рег. №, Сочи, че лек автомобил „.....” е застрахован при ищеца по договор за имуществено застраховане „Каско на МПС”, а между собственика на лек автомобил „.....” и ответника е налице сключен застрахователен договор „Гражданска отговорност“, действащ към датата на ПТП. Ищецът твърди, че е образувал преписка по щетата от настъпилото ПТП, като въз основа на експертна оценка се установява, че след остойностяване размера на причинените вреди разходите по възстановяване на лек автомобил „.....”, с рег. №, надхвърлят 70% от действителната стойност на автомобила, определена към датата на настъпване на застрахователното събитие в размер на 5 900 лв. Поради тази причина сочи, че обезщетението по претенцията, заведена при ищеца от водача на лек автомобил „.....”, е определена като тотална щета на МПС на основание чл. 25, ал. 2 от ОУ вр. чл. 390 КЗ и на застрахованото лице е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 4 130 лв., представляващо 70% от действителната стойност на автомобила в размер на 5 900 лв. Сочи, че регистрацията на увредения лек автомобил „.....Г”, с рег. №, е прекратена поради настъпилата тотална щета. Ищецът твърди, че с преводно нареждане от 15.09.2020 г. е изплатил на застрахованото лице застрахователното обезщетение в посочения размер. Излага, че след нарочна покана ответникът не му е заплатил стойността на изплатеното от ищеца обезщетение. Претендира сторените по делото разноски.

Ответното дружество „.....” поддържа становище за неоснователност на предявения иск. Признава съществуването на валидно застрахователно правоотношение между него и собственика на увреждащия лек автомобил „....”, с рег. №, Оспорва наличието на

валидно застрахователно правоотношение между ищеца и водача на увредения лек автомобил „.....“, с рег. № Оспорва водачът на увреждащото МПС да е причинил с поведението си процесното ПТП. Твърди, че вина за процесното ПТП има застрахованият при ищеца водач, тъй като е управлявал автомобила със завишена скорост, не е съобразил пътната обстановка, интензивността на трафика и пътното поведение на ППС, намиращи се пред него. Оспорва също и механизма на ПТП и причинно-следствената връзка с настъпилите имуществени вреди. Оспорва констатациите, отразени в представените от ищеца Протокол за ПТП №.... и Протокол за ПТП № Възразява срещу заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение като завишено и несъответстващо на средните пазарни цени, като твърди, че действителната стойност на увредения лек автомобил е много по-ниска с оглед годината на неговото производство и естественото изхабяване при употребата му. Моли за отхвърляне на иска, а в условията на евентуалност – за частичното му уважаване поради съпричиняване на вредоносния резултат и прекомерност на застрахователното обезщетение. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото релевантни доказателства и взе предвид релевантните доводи на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 411 КЗ:

Уважаването на предявения иск по чл. 411 КЗ е предпоставено от положителното установяване на три групи факти: 1/ наличие на валиден договор за имуществено застраховане между увредения и ищеца и извършено плащане по него от страна на последния във връзка с настъпили вреди на застрахованото имущество в срока на действие на договора; 2/ вредите да са причинени в резултат на деликт, с оглед на което за увредения да са възникнали права срещу причинителя на вредата на основание чл. 45 ЗЗД и 3/ към момента на настъпване на ПТП гражданската отговорност на деликвента да е била предмет на валиден застрахователен договор, сключен с ответника.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, ищецът следва да проведе пълно и главно доказване на всички посочени по-горе кумулативни предпоставки на исковата претенция. В тежест на ответника и при доказване на горните обстоятелства, е да установи възразенията си за съпричиняване на вредоносния резултат, е т.ч. всички други възразения, от които черпи права, както и плащане на дълга.

С Определение № 21852/28.08.2022 г. като безспорни и ненуждаещи се от доказване са определени обстоятелствата, че към датата на процесното ПТП ответникът е бил застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на сочения за виновен водач на МПС, както и че ищецът е изплатил застрахователно обезщетение в полза на собственика на увреденото МПС.

По делото е спорно наличието на валиден към датата на ПТП застрахователен договор между ищеца и собственика на увредения лек автомобил „.....“, с рег. № Съгласно приетата и неоспорена съдебно-счетоводна експертиза се установява, че на 07.08.2020 г. между ... и А. И. С., водач на процесното МПС, е сключен застрахователен договор по застраховка „Каско на МПС“ чрез застрахователен посредник „.....“. Доказва се, че на 07.08.2020 г. А. И. С. е заплатил застрахователна премия по застрахователна полица №.... в брой при застрахователния посредник, който на 12.08.2020 г. е извършил към ... плащане по банков път, включващо размера на изплатената застрахователна премия. Плащането е обработено и осчетоводено от застрахователя на 14.08.2020 г. Ето защо възразението на ответника за липса на валидно застрахователно правоотношение между ищеца и водача на увредения автомобил е неоснователно.

Спорът между страните в настоящото производство е концентриран относно наличието на следните елементи от фактическия състав на деликта по чл. 45, ал. 1 ЗЗД: прот.И.правно поведение на водача на лек автомобил „.....“, с рег. №....., вредоносен резултат

вследствие процесното ПТП, причинно-следствена връзка между протИ.правното поведение и вредоносния резултат, вина на застрахования при ответника водач, която вина по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага. Спорни са и въпросите по отношение механизма на ПТП, наличието на съпричиняване и размера на действителните вреди.

От събраните по делото непротИ.речиви гласни доказателствени средства чрез разпита на двамата водачи - участници в процесното ПТП, както и от приетата и неоспорена съдебно-автотехническа експертиза, се установява, че на 09.08.2020 г. около 19:30 ч. при движение по първокласен път ..., в района на км., в посока на движение гр., водачът на л.а. „...”, с рег. №, установявайки, че автомобилите, движещи се в колона пред него, намаляват скоростта и постепенно спират движението си, реагира своевременно и от своя страна намалява скоростта си от 60-70 км/ч. до 5-6 км/ч. Установява се, че непосредствено преди да спре зад намиращия се пред него лек автомобил „...“, с рег. № ..., водачът на лек автомобил „...”, с рег. № е ударен в задната му габаритна част от движещия се зад него и в невъзможност да спре навреме водач на лек автомобил „...”, с рег. № .. Следствие реализирания отзад удар, водачът на лек автомобил „...”, с рег. № .., удря задната габаритна част спрелия пред него лек автомобил „...“, с рег. № .. Установява се настъпване на верижна катастрофа, при която са нанесени материални щети, както следва – в предната габаритна част на лек автомобил „...”, в предната и задната габаритна част на лек автомобил „...” и в задната част на лек автомобил „...“.

От приобщените по делото писмени доказателства и заключение на вещото лице се доказва несъмнено, че щетите, нанесени на процесното МПС, се намират в причинно – следствена връзка със случилото се ПТП и описания по-горе механизъм, както и че вина за настъпването му има водачът, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното дружество.

Предвид горното, съдът намира за установено по делото, че по време на действието на сключения между ищеца и трето за делото лице застрахователен договор по имуществена застраховка „Каско на МПС“ е настъпило предвиденото в него застрахователно събитие, в резултат на което на застрахования лек автомобил „...”, с рег. № С. са били нанесени вреди, пряк причинител на които и изцяло виновен за настъпилото ПТП е именно водачът на лек автомобил „...”, с рег. № .., чиято гражданска отговорност е била застрахована от ответното дружество.

По делото е спорен въпросът какъв е размерът на действително претърпените вреди, подлежащи на възстановяване от ответника застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“.

При настъпване на покрито от договора за имуществено застраховане „Каско“ застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение съгласно чл. 405, ал. 1 КЗ да заплати на застрахования уговореното застрахователно обезщетение в размер, определен по правилото на чл. 386, ал. 2 КЗ. Съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. При пълна повреда обезщетението не може да надвишава действителната стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество /чл. 386, ал. 1 КЗ/. Съгласно чл. 390 КЗ тотална щета на моторно средство е увреждане, при което стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70 на сто от действителната стойност. Стойността на разходите за необходимия ремонт при изплащане на парично обезщетение се определя въз основа на експертна оценка.

От приобщената по делото САТЕ се установява, че към датата на ПТП – 09.08.2020 г., размерът на щетите, нанесени на лек автомобил „...”, с рег. №., възлиза на 15 973,37 лв.,

който размер е определен при извършен оглед на увредения автомобил от експертите на ищеца застраховател съгласно опис-заключение по щета. Имайки предвид изложените от вещото лице в заключението три варианта за определяне действителната стойност на процесния автомобил, съдът кредитира приетия от вещото лице първи вариант, а именно, че действителната стойност на автомобила към 09.08.2020 г. възлиза на 5 900 лв. Това обстоятелство се доказва и от представеното от ищеца Удостоверение от 13.08.2020 г. /на л. 28 от делото/. При така установената действителна стойност и с оглед описаните увредени части и детайли по процесния лек автомобил и приложения по делото снимков материал, възстановяването на автомобила се явява икономически нецелесъобразно, поради което е налице тотална щета. В изпълнение на задължението по чл. 390, ал. 1 КЗ, по делото е предоставено Удостоверение, издадено от Отдел „Пътна полиция“ – СДВР към МВР /на л. 39 от делото/, от което е видно, че регистрацията на лек автомобил „„“, с рег. № . е прекратена, считано от 21.08.2020 г. От заключението на вещото лице се доказва също, че поради установените увреждания при настъпилото ПТП придвижването на собствен ход на лек автомобил „„“, с рег. № ., е било невъзможно и същият е следвало да бъде придвижен от мястото на събитието с автомобил на Пътна помощ.

Вещото лице заключава, че при тотална щета към 09.08.2020 г. размерът на обезщетението, дължимо за щетите по лек автомобил „„“, с рег. № С., възлиза на 4 130 лв., с включени 15 лв. ликвидационни разноски – на 4 145 лв., а с включени 160 лв. такса за ползване на услуга за репатриране на увредения лек автомобил – на 4 305 лв.

Съдът приема заключението на вещото лице като компетентно дадено, обективно и неоспорено от страните, поради което счита, че ищецът има право на суброгация в правата на застрахованото при него лице в размер на сумата от 4 305 лв., представляваща сбор от изплатеното застрахователно обезщетение, 15 лв. ликвидационни разноски за неговото определяне и 160 лв. такса за ползване на услуга за репатриране на увредения лек автомобил.

Така установения размер на дължимото застрахователно обезщетение е по-висок от претендирания от ищеца размер, следователно съдът следва да уважи иска за пълната претендирана сума от **4 130 лв.**

Ето защо, и доколкото ответникът не установи твърдяното съпричиняване и прекомерно завишения размер на застрахователното обезщетение, нито пък плащане на дълга, искът се явява изцяло основателен и доказан по размер.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените от него разноски за заплатена държавна такса (165,20 лв.), за депозит за разпит на свидетел (30 лв.), за депозит за назначаване на ССчЕ и САТЕ (400 лв.) и за заплатено юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лв., в общ размер на **695,20 лв.**

Ответникът няма право на разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 411 от КЗ., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: ., **да заплати на ...**, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: . **сумата от 4 130 лв.**, представляваща дължимо регресно вземане за платено по застраховка „Каско на МПС“ застрахователно обезщетение по щета, образувана при ищеца под № . във връзка с ПТП, реализирано на 09.08.2020 г. в района на км. 3., в посока на движение г.между лек

автомобил „М.“, с рег. № , и лек автомобил „„“, с рег. № ., **ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 25.02.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК З., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: г., **да заплати на ...**, ЕИК., със седалище и адрес на управление: ., **сумата от 695,20 лв. – разноси в настоящото производство.**

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____